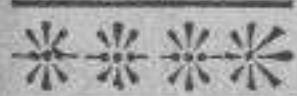

Ca-Nostra

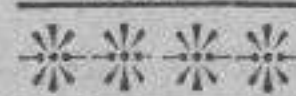
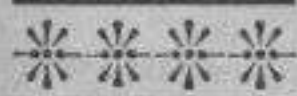
Revista Quinzenal
Inca, 1 Juliol 1928.

Any 1.—Tercera Època.—Núm. 5
(Número 832 de les Col·leccions)

Redacció i Administració
Murta, 5 - INCA

1628

1928

EN EL TERCER CENTENARI DE LA SEVA SANTA MORT,
CA-NOSTRA LI ADRESSA EL PRESENT NUMERO
EN TESTIMONI D'HOMENATGE.

EL DEUTE D'INCA EN VERS DE LA VENERABLE SOR CLARA ANDREU

Es de justícia que els inquers aprofitem l'avinentesa del tercer centenari de la mort de la Venerable Sor Clara Andreu, per pagar-li el deute que amb ella tenim contret.

Ella, encara que no nasqués a Inca, emperò hi passà casi be tota la vida: des de els vuit anys fins a la mort. Ben be, doncs, porem considerar-la nostra; la nostra Venerable, diu amb raó i veritat el poble.

Inquera, idò, podriem dir per adopció i per convivència, és la que més ha dignificat la nostra Ciutat, perque, si entre les nobleses la més gran i la que més exalta és la de la virtud; ella amb l'exercici de les virtuts heròiques se formà un hermós escambell des de on vestida d'albor de puresa i de púrpura de quasi martiri, brilla nimbanda d'una glòria sobrenatural, que se projecta demunt tot el nostre poble i tots els qui tenim l'honra d'esser els seus germans.

Ella, per tant, nos ha dignificat més que cap altre.

Just és que nosaltres la dignifiquem així com cal.

La major dignificació que ella pot rebre, és la de la Beatificació i Canonizació.

Bo és i digne i laudable, i casi diré necessari que se difundesqui i se intensifiqui dins el poble el coneixament de la seua vida de santedat i d'heroisme; la circumstància extraordinari de l'incorruptibilitat del seu còs, i la pluja de favors, que ha fet caure demunt els devots; perque com resa el principi filosòfic: *ignoti nulla cupido*, no se estima ni es desitja lo que no es coneix. An això pot contribuir eficazment el *Recordatorio Biográfico* que acaba de publicar el meu company de Capítol M. I. D. Nadal Garau, pel que mereix felicitació.

Bo és també i molt posar en raó lo que apunta *Ca-Nostra* per celebrar el Centenari d'una manera un poc digna.

Però jo crec que no ens hem de contentar amb això.

A ningú ha de sorprendre que dins els expedients de Beatificació hi ha una part humana: és la del interés i activitat i generós esforç dels qui han de recullir i ordenar i presentar els fets extraordinaris dels qui tenen mèrits per esser elevats als honors dels altars.

La simple lectura de la vida de la nostra Venerable, escripta pel Dr. Josep Barberí, dóna el plè convenciment de que la violeta humil del convent de Sant Jeròni d'Inca, és ben germana de la del convent de Sta. Magdalena de Ciutat, que ambdues estan igualment perfumades de castedat maravellosa i que es mantengueren fermes en mig de parecuts vents de contradiccions i tempestats del infern, girades sempre cap el cel.

L'expedient de Beatificació de la Beata Catalina Thomàs restà deturat casi un segle, fins que surgí el gran Cardenal Despuig, qui sabia posar a totes les seues empreses el cor i l'intel·ligència amb un zel i activitat a tota prova, el qual amb pocs anys dugué endevant l'expedient, i merescuent el judici favorable de l'Església, fou el gran glorificador, de la pageseta de Vall-demossa.

¿Perque no hem de veurer nosaltres si se comensà, com és de creurer, a son degut temps, l'expedient de la nostra Venerable i enseiar de posar-lo en curs, per tal de lograr, si és possible, l'aprobació deguda?

Les circumstàncies, an el parèixer, no poren esser més favorables. Venturosament és inquer el qui regeix la nostra Diòcesi. Demunt l'interés general, s'hi ha de sumar naturalment l'interés de la pàtria petita. Sembla idò el moment més oportú per intentar qualche cosa en favor de la gran

glorificació de la nostra Venerable.

Si ho logram, haurem pagat el deute sagrat que amb ella tenim.

J. QUETGLAS, PRE.

PREGÀRIA

A SOR CLARA ANDREU

I

Formosa flor de l'Empiri,
gentil ornament del cel,
la vostra veu par que digui:
seguiu-me amb el cor fidel.
Amb fervor totes plegades,
amb consol o amb aixutor
seguirem vostres petjades
de gran virtut i valor.

Pregau, Sor Clara,
a l'excels Pare,
que el cor encengui del seu amor.

II

Dèu esser la nostra norma
l'observància regular;
en vessarà bona aroma
com més la sabrem guardar.
L'amor an el sacrifici,
l'esperit d'oració
ha d'esser el nostre ofici
com àngels d'oblació

Pregau al Pare,
Verge Sor Clara,
que se transbalsi la santa olor.

III

Volaveu a gran altura
per regions de claror,
clamant amb fonda dolçura:
«Moriguem d'amor, Senyor».
Aguila real, vos alçareu
sempre a més perfecció;
unicament desitjaveu:
«Amor, amor, més amor!»

Pregau al Pare
que visquem ara
i sempre en braços de l'Amador.

IV

Inca, ciutat beneïda,
la seva sombra et prestà,
sou la flor més escullida
de son clòs geronià.

La flor ja s'és desplegada
vessant divinal olor...
Dins la soletat sagrada
se sent vostre esglai d'amor.

Pregau al Pare
que imiten, Clara,
l'Espòs dolcíssim nostre Senyor.

V

Celebram el centenari
de vostra ditxosa mort,
els cors i el Santuari
plens són de vostre record.
En tres sigles la memòria
no refredà el seu fervor,
amb desig de vostra glòria
i dels altars l'alt honor.

Pregau, Sor Clara,
si plau al Pare,
que nous miracles donin claror...

EL MALLORQUI DE SOR CLARA

«En fin podría añadirse algo sobre la perfección con que hablaba el vulgar Mallorquin, si de algun tiempo a esta parte la aplicación a las lenguas extranjeras no nos hubiese hecho perder el gusto de la Materna; pero es cierto, que dos o tres cartas originales que nos quedan de la Sierva de Dios, son tan ricas en expresiones, tan abundantes en frases y modos de decir, que una colección completa le haría mucho honor. En este idioma escribió sus revelaciones, y otros muchos papeles, como consta por la deposición de la Priora, y de la misma Sor Clara; pero una pasión mal entendida, hizo que perdiésemos estos monumentos apreciables».

De la Vida escrita pel Dr. Barberí.

SENTIMIENTO GENERAL POR LA MUERTE DE LA VENERABLE

La muerte suele ser el juez de la vida, y el sentimiento que causa es el fallo que dicta respecto de la tela urdida con las obras. La virtud suele ser llorada, y la maldad olvidada, o aborrecida.

Cuan favorable fuera la sentencia dictada por la muerte de la Sierva de Dios Sor Clara Andreu, bien patente resultó del desconsuelo de las Religiosas y de la pena y dolor manifestado por el pueblo. A fin de evitar excesos en devoción dispuso el señor Obispo con su Vicario General que el cuerpo de Sor Clara fuese enterrado con disimulo y que no se voltearan las campanas hasta después de darle sepultura. No pudo, no obstante, evitarse que la noticia se divulgara, llenándose de fieles la iglesia, los cuales tocaban con sus rosarios el cadáver, cortaban pedacitos de su hábito y lloraban muchos.

Formularon respectuosa y sentida protesta los Regidores del pueblo ante el confesor de la Comunidad y manifestaron su sentimiento por la forma en que se había dado sepultura a una Religiosa tan ejemplar.

En la celda en donde murió se percibió durante algunos días un perfume suavísimo, como de muchas flores, indicio de la glorificación de su alma.

El cadáver fué colocado dentro de una caja nueva que aún guarda tan preciado tesoro, sin corromperse ni apolillarse, como participando de la incorrupción del cuerpo, el cual en 1908, al ser trasladado a la capilla de Santa Paula, desde el recinto, frente al portal mayor, en donde fué custodiado durante largos años, donde 1702, estaba enteramente apergaminado con ligera flexibilidad en los brazos. De manera que Sor Clara Andreu se conserva entera en su nuevo sepulcro, oculta solamente a las miradas de sus visitantes.

Las manifestaciones de respeto y de amor de que fué objeto al morir, han continuado a través de los años, y aún de tres siglos. La admiración por su heroica virtud le costeó la preciosa lá-

pida sepulcral que adorna su mausoleo y el recinto de la capilla de Santa Paula, en que reposa,

Muchas personas vivientes aún, no pueden menos de recordar el entusiasmo que produjo la inauguración del nuevo sepulcro y el traslado a él de su venerable cuerpo. Procesión de entierro tan concurrida, piadosa y solemne no se da de ordinario. La presidió el Rdm. señor Obispo Dr. D. Pedro J. Campins, asistido de varios Canónigos, uno de ellos era el que escribe estas líneas. Predicó muy sentida oración fúnebre el M. I. Sr. Dr. D. Mateo Garau y Estrany, Canónico Penitenciario. Fué considerado aquel acto como uno de los que forman época en una Comunidad y aun en un pueblo.

JUICIO DE DIOS

Poco valen los aplausos y las alabanzas de los hombres cuando Dios calla. Pero cuando el juicio del pueblo tiene en su favor la confirmación del cielo, entonces es fuerza decir que el juicio de los hombres está bien fundado y es irreprochable. Tal es el caso de la venerable Sor Clara Andreu. Dios, al parecer, ha confirmado el sentir del pueblo respecto de la virtud y santidad de su Siervienta.

Dios habla por medio de favores concedidos y de portentos obrados por intercesión de sus amigos, los Santos, o sirviéndole éstos de instrumento para obrarlos. Aunque puede obrar portentos por medio de pecadores, pero ordinariamente no se sirve de ellos; a los pecadores no los oye Dios.

Dios ha concedido favores y obrado portentos por intercesión de Sor Clara Andreu.

El Rdo. D. José Barberí, Pbro., en la *Vida de la venerable Sor Clara Andreu*, cuenta tres hechos acaecidos mientras aún vivía Sor Clara, que fueron considerados como portentosos.

Apenas fallecida, un hombre sordo recobró el sentido del oído, al preguntar

éste qué había ocurrido, dado el movimiento de la población, y contestarle que había fallecido en el convento una Religiosa Santa.

Por la aplicación de una partecita de hábito de la venerable Sor Clara, efectuada por el que había sido su confesor, el Dr. Gabriel Benito Mir, se producían efectos admirables en la salud. Igualmente sucedía con la aplicación de otros pedacitos de ropa de la misma Venerable.

En la citada *Vida de la venerable Sor Clara Andreu* se refieren trece hechos prodigiosos acaecidos por la aplicación de algún pedacito de hábito o de otro objeto que había estado en contacto con el cuerpo de Sor Clara, o por la simple invocación de su intercesión valiosa.

Por tanto, la prueba proporcionada por Dios de la virtud heroica y de la santidad de nuestra Venerable, no puede ser más cumplida y más elocuente.

Falta solo el Juicio de la Iglesia, a la cual está reservado fallar causas como la de Sor Clara, apoyándose siempre en pruebas sobrenaturales, o sea en milagros que en sí, o por el modo en que se efectúan, no tienen explicación en la ciencia humana por exceder las fuerzas de la naturaleza. La Iglesia, pues, es la llamada a dar el último fallo respecto de lo expuesto.

Del «Recordatorio Biográfico»
escrit pel M. I. Sr. D. Nadal Garau

IMPRESSIÓ

Era el capvespre de la diada de S. Joan Bautista.

El temps s'havia posat de calor, l'atmosfera estava carregada i el firmament mig tórbol, era d'un cel blanquinós que feia mal a la vista.

Amb alguns amics havíem decidit visitar el sepulcre de Sor Clara Andreu i a pesar de la xafagor de l'hora pujàvem la petita cima a on com un visionari s'ajenolla l'antic convent de San Bartomeu.

El carrer empinat i costós estava casi desert; sols algunes dones seien su-ran del portal, prenguent la fresca, amb un posat com a mal fet i amb els ulls migs ensonyats com un qui no ha acabat la sòn.

Nosaltres, amarats dels records de la dia-

da, pujàvem penosament, casi suosos, transportats en l'ala de la fantasia trecents anys arrera. Sentíem encara la remor de la gentada que, ara fa tres centúries, omplia aquesta mateixa costa i un conversar confús, elegíac i melancòlic, amb paraules sumortes de «Ha mort la santa» i troços esbocinats de narració d'una vida plena de miracles.

Al mig del camí una creu aixecava sos braços desnús com implorant misericòrdia.

La terra tenia color de foc, la basca augmentava i pels camps plens de rostoll i de silenci, les garbes escampades d'ací i d'allà donaven l'impressió d'un betlem sense moviment.

Erem a dalt. La clastre senzilla i austera pareixia imposar al visitant un sagrat respecte.

A l'escalonada un estol d'infants qui esperaven la funció, nos saludà graciosament. Entrarem dins l'Esglesia. Una solitud fresca i suau l'omplia dolçament amb entrellums d'albada misteriosa

Ajenollats davant el tabernacle, acotades les testes, resarem lenta i devotament.

No s'oïa res; era un silenci casi de tomba interromput de tant en tant per qualche sospir que floria del fons perfumat de la clausura, amb tremolors de pregària tendre i com el desig secret d'entreveure una esperança.

Després visitàrem el sepulcre de Sor Clara Andreu. Estava ple de flors; un roser que pareixia sortit just allà mateix l'abraçava amorosament, dins un dolç desmai, amb la mateixa caixa funerària. Tot lluïa amb la netedat pròpia dels convents.

La figura de Santa Paula, de rostre afaible i beatífic, rodetjada de religioses, vestides amb túnica blanca i capa negra, pareixia vetllar el so tranquil d'aquella filla seva, adormida allà baix de sos peus.

No verem res més...

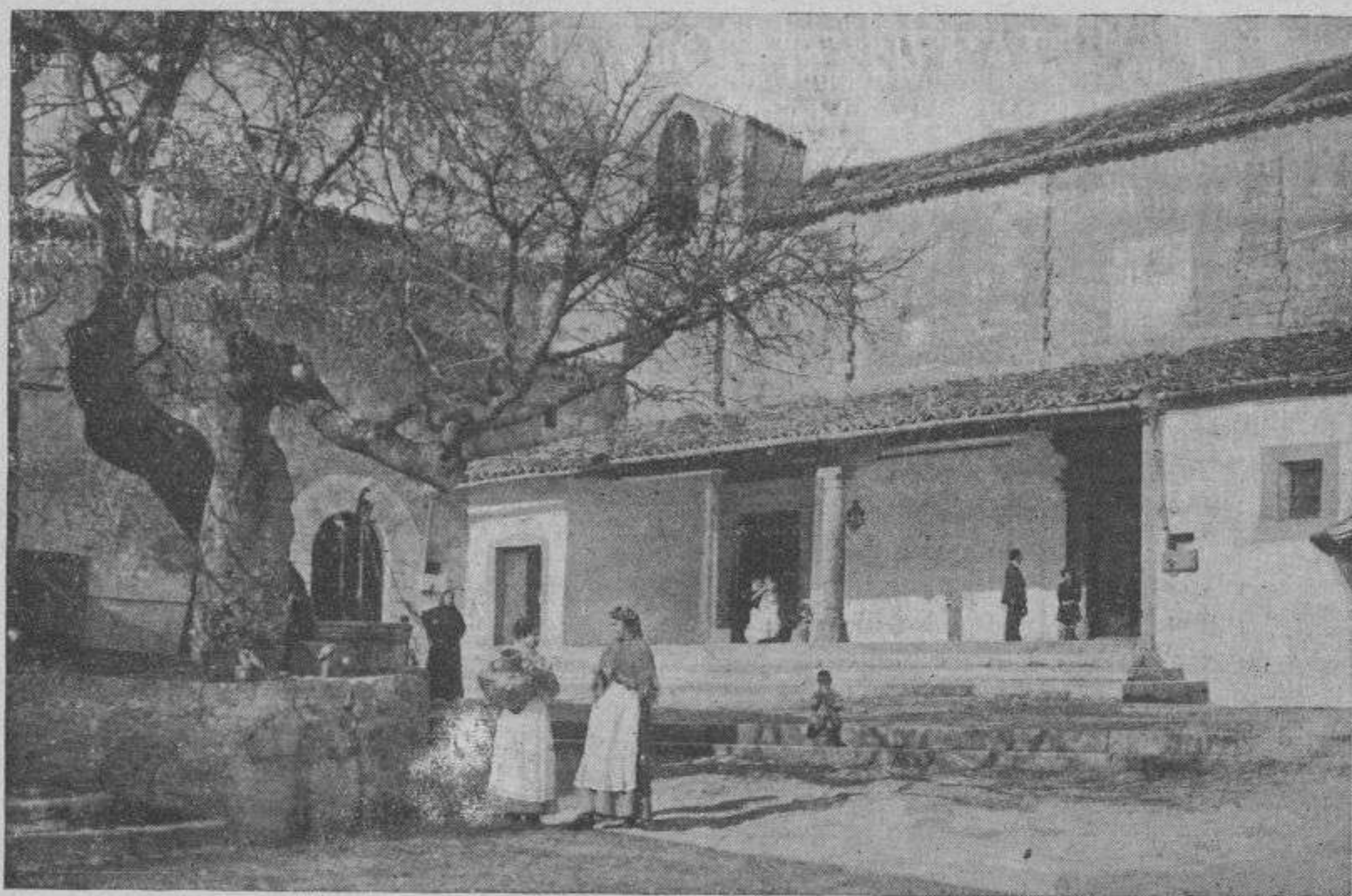
Sortint de l'Esglèsia compràrem estampes i emprenguerem la devallada, contant-nos mutuament lo que sentíem.

El temps seguia igual.

Els molins drets i immòvils sense l'alegria de les antenes semblaven vells monstros endormiscats amb el cap dins les espatles.

Una cigala feia sentir les primeres estridències monòtones, preludiant el començament de l'estivada...

CONVENT DE SANT JERONI I ESGLESIA DE SAN BARTOMEU = INCA

POEMA DEL LLADONER

I

A dins un claustre llegendari,
rústic caracter d'antigor,
un arbre hi ha visionari
ple de records i resplandor.

Sobre sa testa unes campanes
toquen sovint a l'oració,
ses veus ressonen llunyadanes
pels comellars d'aquell turó.

Si allà issolat en la clausura
no té el bell goig dels camps oberts,
be sent l'aroma i la llum pura
de grans amors a Déu oferts.

Ple de vellesa i de senderi
en nous retanys renovellat
el visitant de Monasteri
apar qui aguardi reclinat.

Formoses verges han pujades
cercant la pau d'un viure sant;
de vanes pompes retirades
troben aquí místic encant.

Baix de la soca corcovada
qualque fadrí s'ha vist plorar
sobre la petja de l'amada
pujada un jorn per no baixar.

Al tendre tronc de pell lluenta
la somereta va fermâ ⁽¹⁾
Na Clara Andreu, Verge Prudenta,
quan del Espòs l'abraç trobà.

Es testimoni de la santa
de son extasi i visió,
de l'escudella fumetjanta ⁽²⁾
amb calentors d'oració.

O Lladoner! Amb ufanía
floriu els dos per un igual,
baix l'arrasser i l'armonia
d'un ascetisme virginal.

II

Com sobirà en sos reialmes
passa Jesús baix ton ramal ⁽³⁾
i al seu camí brandes les palmes
al cant d'hossana triomfal.

Les processons de pau ungides
passen callades, lentament;
tes brostes ja de saba humides
besen la Sang, de faç clement. ⁽⁴⁾

Passen les festes argentades
dels venerables ancians
amb capes llargues i fonades
amb llurs rosaris amb ses mans.

Jovent modern ple d'abrinança
que ja no passa tot resant;
del teu redòs veus la mudança,
costums i trajos canviant.

El jorn de glòria i d'alba festa
veus a Maria resplandir ⁽⁵⁾
sobre els ramells de llum xalesta,
que un ver oracle fa florir.

Arriba el Corpus. Les porxades
ornades són a l'antigor
amb belles sedes floretjades
i quadres vells de gran valor.

La figa flor vera i olenta ⁽⁶⁾
porta el Minyó del forà altar;
sortat se té qui le hi presenta
que encara és prest per madurar.

L'Hòstia entre càntics és alçada;
el poble reb la bendició;
i tu derrera la gentada
sents tremolors d'adoració.

Entre l'estiu. Les sementeres
són una joia de boldror;

tomben de blats, bullen les eres
i tu f'adorms amb dolça amor.

III

Per Sant Joan, morí Sor Clara
més blanca i pura que la neu,
Per San Joan, la mostren ara,
com un miracle del bon Déu.

Pugen les gents afreturades
per un guaitar pel finestró. ⁽⁷⁾
Totes en són meravellades
de sa flexible incorrupció.

Mai l'ha guardada cap vitrina ⁽⁸⁾
que la defens d'aire o de vent:
el lliri pur d'albor divina
en vida i en mort és benolent.

IV

Convé anã al torn que la Tornera
tendrà congrets ambrosiats.
Tot aquí és bó, fins la pastera
té classiquismes mai passats.

Par que'l seu gust incomparable
tenga el regust i bona olor
que va deixar la Venerable
dins tota cosa i tot sentor.

La boca tota ensaborida
demana l'aigua del poal;
l'aigua tant fresca i exquisida
de la cisterna monacal.

Es la cisterna tributària,
de coll esbelt i ben antic;
vibra en sos ècos la pregària
i al fons reflexa l'arbre amic.

Dins tal perfum de poesia
t'has desplegat, o lladoner!
càntics, amors, llum, harmonia
les aures són del teu verger.

Jo te vener, joia estimable,
perquè quelcom tens de sagrat;

perquè ets penyora perdurable
d'un esser bò del temps passat.

V

L'inconsciència i gosadia
dolces belleses fan malbé;
tot el convent s'extremiria
si et profanava el llenyatê.

El rústic claustre, si finies
perdría el seu ornat millor:
les clarianes, les ombries
i les llegendes de l'Amor.

Mes, tu retreus noves brostades
l'ets per centúries consagrat
per fer corones i enramades
a l'alt Sepulcre venerat.

Miquel Duràn

1925.

NOTA DE LES TRADICIONS I FETS
HISTORICS QUE FA REFERENCIA
LA COMPOSICIÓ POETICA

I

Es una tradició que, arribada que fou la Venerable Sor Clara Andreu, nina de set anys, an el Monastir per tancar-se monja, se va fer la somereta que la portava al Lladoner.

II

Fa referència a la llegenda, que diu que la Venerable estava un Divenres Sant en el refetor, i que, en lloc de alimentar-se del manjar material, estava encensada en la contemplació del Misteri de la Passió, quant li entrà un extassi que la feu sortir d'aquell lloc per seguir l'inspiració divina.

Un any feia, segons la tradició, que faltava Sor Clara, quan treguent la *Casa Santa* la trobaren en el magatzem encara extasiada amb el plat de llegum amb la mà, calent i fumetjant, com en la mateixa hora de la refecció.

Aquesta estranya llegenda té un fons de veritat per fundar-se en les visions i raptos que solia tenir la santa monja, com diven els historiadors de la seva vida. De totes maneres demostra la gran devoció que li tenia el poble al inventar sa fantasia un fet tant rar i extraordinari.

III

Aquesta estrofa i les que segueixen eludeixen a les processons de Setmana Santa, quines figures toquen els brancatjes del Lladoner al passar per davall ell.

La processó del diumenge del Ram evoca aquí més que altres llocs, el paisatge evangèlic. De la Parròquia puja aquí dalt a on se fa el sermó pel Pare quaresmer, de l'acte litúrgic que se està celebrant. Totseguit, la processó retorna a la Ciutat, entre l'onatjar de palmes glorioses i rams d'olivera que porta el poble, mentre es repeteixen les hossannes i bendicions per veus sacerdotals. Es tal la fruïció litúrgica d'aquell moment, que a un hom li fa l'efecte que assisteix a la mateixa entrada del Salvador a la Ciutat de Jerusalem.

IV

La Sang és el Sancrist del Monastir que presideix la processó del Dijous Sant que surt de la Parròquia.

Aquesta venerada imatgen del Sancrist fonc portada a Mallorca i regalada a l'esglèsia del Convent per un religiós nebot de la Venerable. Així ho contenen les religioses ancianes que ho saben de tradició.

V

Tots els anys per la mitjana festa de Pasqua la Comunitat parroquial puja amb processó per a celebrar en la esglèsia de Monastir la festa anomenada del *Ramell*. En ella, el Quaresmer fa el sermó de despedida, deixant en el poble per record un ramell simbòlic de les ensenyances que ha predicades.

Les despeses d'aquesta festa són ateses per la Parròquia, en record i reconeixament a la primitiva parròquia d'Inca, que era, precisament, aquesta esglèsia de San Bartomeu.

Presideix la joiosa solemnitat la Mare de Déu de Pasqua, pujada en la processó. Les religioses del Monastir tenen la consuetud de obsequiar-la amb un gentil ramell de flors, relligat amb cintes simbòliques

VI

Per la festivitat del Corpus, que celebra aquest convent el diumenge *infra-octava*, és costum col·locar en l'atri-porxada un altar, sobre del qual sonriu la gentil figura del minyonet Jesús, que porta en una maneta la primera figa flor trobada, present del pagés devot que se afanya a dur-li les primícies de la fruita del camp.

VII

Abans d'esser traspassat el cadavre de la Venerable a la capella nova de Santa Paula, obra construïda en 1900, estava en una petita cambra, tirada dins la clausura, però que es podia veure desde una dependència de l'esglèsia, al guaitar per un finestró que tendria un pam i mig de amplària.

Cada any, el dia de Sant Joan, aniversari de la mort de la serventa de Déu, la mostraven al poble. En efecte les bones religioses tenien el finestró obert i la caixa-baul destapada. Ademés qualsevol dia de l'any l'ensenyaven a les persones que ho demanaven per satisfer un piedós desig de devota admiració.

VIII

Al dir l'estrofa que no té vitrina que al guard del aire, és per fer notar la seva incorruptibilitat extraordinària, que, malgrat mancar-li aquest element protector, que solen tenir les mòmies o els cossos dels sants que Déu distingeix en

la incorrupció, ella, *resplandeix amb admirable integritat: (*) blanes les seves carns, suau la pell i de color natural i flexibles alguns dels seus membres.*

En temps del Bisbe, senyor Doctor Servera, que encara recordam ben bé, amb les degudes llicències les religioses li canviaren l'hàbit que per l'acció del temps era tornat rosenc i se pogué comprovar sa flexibilitat admirable. Dificilment se hauria pogut fer l'operació del canvi de robes sense espenyament de membres si ella hagués estat fortament aplegamina.

Dues vegades el cadavre de la Venerable ha sigut indentificat: en 1702 i 1901, i en ambdues vegades es fa constar en documents notariais aquestes maravoloses circumstàncies de la conservació d'aquell cos virginal.

IX

Congrets són unes pastes que fan les monjes del Monastir de la Venerable, d'un sabor tan deliciós, que ningú ha pogut igualar per més que hagin obtingut la recepte i s'hagin fets anàlisis i provatures. Prou vegades són estats presentats a la taula dels reis.

* Són les paraules que posa En Barberí en la vida que va escriure de la Venerable.

EL NOU EDIFICI ESCOLAR

DE LA POBLA

L'arquitecte Cap Tècnic de Construccions escolars del Ministeri de I. P. Sr. Flores, ha passat visita d'inspecció als nous edificis d'escoles de Mallorca.

Entre els visitats figura l'espaiosa escola graduada de Sa Pobla de la que digué, segons "El Terruño,, que superava en elegància al de l'Escola Normal de Munich que es considera com la millor d'Europa.

Ens complauem en donar l'enhorabo-

na al autor del projecte l'arquitecte escolar de Balears, En Guillem Forteza, que amb tanta competència ve harmonitzant les condicions artístiques i econòmiques amb les pedagògiques en les quals s'ha especialitzat. Igualment el felicitem per son recent nomenament d'individu de la R. Acadèmia de Belles Arts.

Cronica d'Inca

JULIOL

Dia 15. — Amb motiu d'esser avui la festa del Cor de Jesús a la Parròquia, entrada de nit hi ha funció predicant Mn. Antoni Genestra.

Dia 17. — Avui s'acaben les coranthes del Cor de Jesús an el convent de S. Jeroni. Al matí i en la tarde ha predicat el Vicari Mn. Miquel Llinàs.

Dia 24. — A la festa de San Joan predica Mn. Antoni Genestra.

— Avui es compleix el tercer centenari de de la mort de la Venerable Mare Sor Clara Andreu. Com saben nostres lectors, no hi havia cap solemnitat assenyalada, però aiximateix perquè no fos tan llis a les 10 hi va haver missa cantada per Comunitat del Monasteri.

Tot el dia el sepulcre que guarda el seu cos incorrupte fonc visitat per molta gent piadosa que hi deixava un ram de flors en testimoni d'homenatge.

Al matí arribà una família de Ciutat, descendenta de la Venerable, que tots els anys acostuma venir en tal diada per a rendir-li son tribut d'admiració devota.

El capvespre la visitaren les escoles nacionals de nines que regenten donya Andreeva Juan i Sor Juliana, i els demés col·legis de les Franciscanes i Paüles. En aquell moment la Comunitat cantà el Tedeum que tots els anys sol cantar, i enguany amb major solemnitat, contestant les escoles, que omplien la esglèsia, en la part del cant gregorià. Sorprengué, totseguit, un himne de pregària i lloança a Déu, alusiu al centenari.

Mes tart, per complaure algunes famílies de monjes, l'himne es repetia derrera les grasses

del loculatori i el punt la sala s'omplí de la gent que havia pujada.

També fou visitada la Venerable per molts de sacerdots.

— Prenen part amb la Pelegrinació Franciscana, que enguany se fa al Santuari de Cura, nombrosos terciaris. Segons notícies tot va anar com una seda i nostres pelegrins tornàren contents.

Dia 26. — Arriben a Inca per passar la visita reglamentària a la Rda. Comunitat de PP, Franciscans T. O. R. les més altes personalitats de l'Orde: El Rdm. P. Fra Arnau Rigo, Ministre General; el Rdm. P. Fra Bernadí M. Ruso, Definidor General; el Rdm. P. Fra Benet Sgambic, Secretari General; el M. Rnt. P. Fra Joan A. Garcia, Rector del Col·legi de l'Immacula de Roma, procedents tots de la Ciutat Eterna i el M. R. P. Fra Bartomeu Salvà, Provincial.

Els donam la benvenguda més respectuosa i cordial.

— Avui parteixen d'Inca per a unir-se a la Pelegrinació Catalana a Lourdes els següents senyors i senyores:

Margalida Vallori, Antònia Domenech, Joan Domenech, Magdalena Fuster, Maria Aguiló, Antònia Figuerola, Magdalena Vidal, Catalina Fuster, Catalina Crespí, Margalida Noguera, Francisca Salas, Joana Salas, Bàrbara Llompart, Jaume, Fuster, Catalina Jaume, Antònia Domenech i Joan Garau.

Déu los guard de perill i que la Verge Blanca els doni a sentir ses dolçures inefables.

Dia 29. — En la festa de San Pere, celebrada en la parròquia, predica Mn. Josep Aguiló.

— En les esglèsies es fan comunions i collectes per la Premsa Catòlica.

— En el col·legi del Beat Ramon Lull es fa una vetlada de caràcter íntim amb motiu de la festa onomàstica del Director, Rnt. P. Fra Pere J. Cerdà, i en obsequi a les Personalitats Franciscanes esmentades, les quals presideixen l'acte.

Comença l'alumne En Josep Caldentey, fent un discurs en llengua italiana, de salutació a la presidència.

L'aprofitat estudiant, N'Antoni Bellés, que en els darrers exàmens ha obtengut una matricula d'honor, dóna una conferència sobre

l'organisació del *microscopi* que il·lustra amb força de figures que traça a la pissarra per explicar el seu funcionament. Al descriure com s'ha de manetjar un microscopi que tenia davant, diu que el P. General de l'Orde l'acabava de regalar al Col·legi.

L'estudiós col·legial, N'Alexandre Bèrgamo, llegeix un treball escrit en italià sobre la gran figura del poeta d'Italia, Tasso. Logra trassar una semblança ben enrodonada de la vida i del geni inquiet del autor de "Jerusalem llibertada,,

El nin Jeroni Riera, fa una conferència sobre el tema: "Els principis de la vida,, o sia del animal microscopi il·lustrant-la amb multitud de projeccions.

Els col·legials cantaren alguns chors i el Pare Garcia vàries romances que delitaren ferm.

Finalment el P. General resumeix l'acte amb un bell parlament. Prenguent peu dels elemens científics allà tractats, fa belles reflexions als col·legials sobre la moral i la doctrina catòlica, que deu seguir la juventut estudiantina.

Tots els números foren aplaudits sens reserva.

NOSTRES AMICS DIFUNTS

R. I. P.

Dia 25. del mes passat nos dexà per l'altra vida el nostre bon amic En Joan Pieras, després de penosa malaltia, sufrida amb resignació cristiana i havent rebuts els sacraments.

En Joan era molt bon atlot i se feia estimar per les seves bones qualitats; feel cumplidor de les seves obligacions i d'un caràcter alegre i bondadós que'l feia simpàtic en la societat i entres sos numerosos amics, com se ha patentizat en la acompanyada que tengué al Cementeri, que hi va assistir la Congregació Mariana amb el seu penó i l'Harpa d'Inca per esser membre de ambdues entitats.

Els senyors Director, President i demés de la Congregació Mariana, l'apreciaven molt pel seu conportament, en quina Junta Directiva, ocupava En Joan el carrec de Tresorer.

Rebin desde les columnes de CA-NOSTRA la seva desconsolada mare i germans el més sentit pesabé en nom del Director i Presi-

dent i demés membres de la Junta.

Que Déu lo tenga a la seva santa glòria. Amen.—*Un congregant.*

CA-NOSTRA se adhereix als sentiments de simpatia i condol expressats envers de la família Pieras.

Ha mort a Ciutat don Joan Pieras Ramis, havent rebut els auxilis espirituals de la Església. Convivia amb sos nebots don Josep M. Eyaralar i donya Catalina Vives, Professors de la Normal de Balears.

Era natural d'Inca i la major part de sa vida l'ha passada en Madrid actuant en Sanitat Militar. Retirat de la Milícia, a Inca se dedicava a obras socials, havent estat elegit membre de les juntes directives de la Constància, La Creu Rotja i dels Exploradors i vàries voltes President del Círcol d'Obrers Catòlics.

Rebin sos nebots i demés família l'espressió de nostro condol.

Personals

NOUS MESTRES.—Ha terminada la carrera del Magisteri en la Normal de Mallorca amb brillants notes l'aprofitat jovencell, N'Antoni Verd Rubí, fill del Secretari municipal de Sanselles.

Lo felicitam juntament amb sos pares.

—Igualment l'han terminada amb notable puntuació les germanes Vellés, Na Miquela i Na Maria, filles del Veterinari don Bartomeu.

Rebin, les distingides damiseles, la nostra enhorabona que fèim estensiva al seus.

Malalts Victima d'agut accident fa lilit l'Amo En Jaume Domenech del forn. Molt ens alegraria poder donar la notícia del seu curament.

—En Miquel Gonzales fa algunes setmanes que esta malalt. Desitjam veure'l aviat sa i bo, puis que un jove encare és més de plànyer.

—Es troba ja francament bona d'una greu malaltia l'Esposa de nostre amic don Francesc Aguiló. Ho celebrem.

Banco de Préstamos y Descuentos

Domicilio Central : Barcelona

Sucursal de Inca : Plaza Mayor

*Banca Bolsa Valores Cupones
Cambios Giros Depositos a plazos
Caja de Ahorros*

Fábrica de Cemento y Mosaicos Hidráulicos

ANTONIO J. PASTOR

Cemento analizado en la Escuela Industrial de Barcelona

Todos mis mosaicos llevan las iniciales

A. J. P.

PLAZA DE LA FUENTE

—

INCA - MALLORCA

La Comercial de JUAN MARTINEZ FIGUEROLA

Grandes Almacenes en Bateria de Cocina, Loza y
Cristaleria. — Droguería y Fabricación de la legía:

“LA ESPUMA,,

CASA ESPECIAL EN ARTICULOS DE
REGALO a precios sin competencia

PLAZA MERCADO, 26 - INCA (Mallorca)

D'aquest número de Ca-Nostra se'n ha tirat
un sobrant d'exemplars per la venta

A 25 CENTIMS

Inca (Mallorca)
16 de Juliol
any 1928.

CA-NOSTRA

Suscripció:
tres pesetas
l'anyada

— PLANES DE NOTICIES Y ANUNCIS —

Converses de CA-NOSTRA

Des de que ha començat la tercera tongada de *Ca-Nostra*, alguns amics en parlen d'obrir una secció de converses entre els nostres llegidors i llegidores, o sia de *preguntes i respostes*.

Aquesta secció ben orientada i atesa podria servir no sols d'entreteniment, si nó que també d'instrucció i de profit, encara que no crèim molt en la seva plasmació, degut a l'indiferentisme en que són mirada les coses intel·lectuals de nostra fàison. Per complaure aquests amics, jovençans d'abrinada i de bon desig, intentarem fer un ensai, no podem perdre gaire.

Ara qui té fret de peus ja pot començar a debenar fil, bé i honestament, s'entén.

UN HOMENATGE

A la vila de Campanet, on varen néixer l'il·lustre periodista i fundador de l'Institut d'Estudis Catalans En Miquel S Oliver i el poeta mossèn Llorenç Riber, se celebrarà el 25 d'aquest mes un homenatge a ambdós escriptors, proclamats Fills Il·lustres d'aquella vila.

Consistirà l'homenatge en descobrir els dos retrats, llegir les biografies, encarregades a dos amics nostres, col·locar una làpida a la casa on va néixer En Santos Oliver, i donar els noms d'Oliver i de Riber a dos carrers de Campanet.

La notícia, fa poc donada a la publicitat, ha estat rebuda amb joia, i bona prova n'és l'èxit de la subscripció popular per a pagar les despeses dels quadres, la làpida i els rètols que s'ha obert, en-

capçalada per l'Ajuntament de Campanet. En aquesta Administració se admeten donatius per tal subscripció.

MOVIMENT DE POBLACIÓ DURANT EL MES DE JUNY

NEIXAMENTS

Dies

- 4, Antònia Gual i Roig, filla de Jaume i Antònia Aina.
- 8, Guillerme Miralles Ferrer, fill de Francesc i Esperança.
- 11, Julià Devés i Prats, fill de Julià i Francisca.
- 11, Magdalena Danús i Roca, filla de Sebastià i Maria.
- 11, Margalida Campins i Bestari filla de Sebastià i Magdalena.
- 14, Lluïa Villalonga Bestari, filla de Miquel i Magdalena.
- 14, Joan Martorell Llompert, fill de Bartomeu i Antònia.
- 16, Miquel Llabrés París, fill de Sebastià i Aina.
- 21, Pere Munar Barceló, fill de Pere i Catalina Lluïsa.
- 22, Margalida Gelabert Pujol, filla de Jaume i Francisca.
- 23, Magdalena Mut Arrom, filla de Miquel i Margalida.
- 26, Joana Aina Martorell Pieras, filla de Antoni i Joana Aina.
- 28, Bartomeu Seguí Maura, fill de Francesc i Francina.
- 30, Llorenç Borràs i Gelabert, fill de Tomàs i Catalina.

DEFUNCIONS

- 3, Magdalena Vich i Bibiloni, de 22 anys, fadrina.
- 5, Catalina Llabrés Bonafè, 70 anys, viuda de Bartomeu Pons.
- 6, Maria Beltran i Quetglas, 49 anys, casada amb en Pere Pons.
- 11, Joana Sastre i Barceló, 45 anys, ca-

- sada amb en Jaume Villalonga.
 13, Antònia Llabrés i Truyols, 86 anys, viuda de Miquel Duràn i Buades.
 19, Maria Pol Julià, 2 anys.
 26, Juan Pieras Beltran, 18 anys, fadri.
 27, Joana Torrens Julià, 58 anys, casada amb en Tomàs Vaquer.
 27, Juana Aina Borràs i Mulet 98 anys, viuda de Martí Coll.

EL FUTBOL MALLORQUI

El nostre club campeó de futbol està travessant una temporada brillantíssima que demostra la seva vàlua i el seu perfecte estat de joc.

En dos partits jugats amb l'Europa, va perdre el primer per 1 gol (i de penalty molt discutit!) i va guanyar el segon dia per 2 a 1.

El diumenge passat, jugant amb l'Espanya (amb en Zamora a la porta, en Saprissa, en Porta, en Solé i en Tena), va guanyar el primer dia per 2 a 1 i el segon dia per 0 a 1.

Ja no es pot demanar prova més terminant de potencialitat a un equip fins ara poc conegut com és l'Alfons XIII.

Doncs, bé aquestes actuacions tan remarcables han coincidit amb l'acord de l'Assemblea Nacional reunida a Madrid, que elimina Balears del futur campionat.

Una vegada més s'ha confirmat el fet del desconeixemet gairebé absolut que tenen de nosaltres les terres interiors de la península.

PERSONALS

Han terminat els estudis del Batxiller Elemental i obtingut sos respectiu títols, els alumnes del Col·legi del Beat Ramon Lull següents:

En Joan Garau Fiol, En Gabriel Marimon Tartavull, En Sebastià Marimon Tartavull, En Manuel Jaume Echave i En Joan Ribes Roca
 Donam l'enhonorabona a ells i llurs famílies.

En el Santuario de Lluch s'han units amb la llaçada matrimonial l'agradosa semnyoreta Francisca Gual Truyols i don Massià Pujadas Morro, fill del important fabricant del mateix nom, essent beneïda la unió per Mn. Francesc Payeras, Professor del Seminari.

Actuaren de padrins: per part de la novia el propietari don Joan Pericàs, i pel novii, el seu onclo don Mateu Pujades, laboriós fabricant de calçat.

Felicitem la gentil parella desposada.

La bella damisela Magdalena Prats Arrom i el jovencell don Bernat Ferrer Company s'han maridats amb l'unció sacramental, beneïnt la unió Mn. Antoni Palou, Vicari d'aquesta Parròquia.

Els padrins de la novia foren el seu germà don Ramón Prats i el Metje, Delegat de Medicina de Partit, don Antonio Riera.

Del novii, don Cristòfol Mora, Retgidor de l'Ajuntament de Ciutat i don Mateu Zanoguera, Industrial de teixits.

L'enhonorabona cordial.

Amb un mes de permís és vengut el Sargent de Infanteria de la Guarnició d'Alcoy, don Jaume Fuster.

Benvengut sia.

MERCAT D'INCA

Preus que retgeixen a nostra plaça facilitats pel corterer S. Ll. R.

Bessó	a	175	el quintà.
Blat	a	27'00	la cortera
Xexa	a	27'50	id.
Civada	a	14'00	id.
Ordi	a	12'00	id.
Id foraster	a	14'00	id.
Faves cuinar	a	36'50	id.
Id. ordinàries	a	26'50	id.
Id per bestia	a	23'00	id.
Blat de les Indies	a	00'00	id.
Mongetes blanques	a	00'00	id.
id. pintades	a	00'00	id.
Fasols	a	00'00	id.

TINTES bones... bones...

SAMA, PELIKAN I ALTRES

Establiment Ca-Nostra